

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนประชานุเคราะห์ จังหวัดนครสวรรค์
The Development of Chinese Speaking Skill through
Questioning Technique of Grade 6 Students
at Prachanukraw School in Nakhon Sawan Province

ปัญญาพร เหล่าลูกอินทร์¹ วรารักษ์ พูนวิวัฒน์² และสุธิมา กฤตย์ธนะ³

Panchaporn Laolook-in, Wararak Poonwiwat and Suthima Kritthanawat

วันที่ส่งบทความ: 10 เมษายน 2566, วันที่แก้ไขบทความ: 27 มิถุนายน 2566,

วันที่ตอบรับบทความ: 27 มิถุนายน 2566

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน โรงเรียนประชานุเคราะห์ โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดกิจกรรมเสริมทักษะ แบบทดสอบ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนผลสัมฤทธิ์ภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
อีเมลล์ panchaporn.la@nsru.ac.th

Lecturer of Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences at Nakhon Sawan Rajabhat University. E-mail: panchaporn.la@nsru.ac.th

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
อีเมลล์ wararak.p@nsru.ac.th

Lecturer of Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences at Nakhon Sawan Rajabhat University. E-mail: wararak.p@nsru.ac.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาจีน สังกัดสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ อีเมลล์ Suthima.krit@nsru.ac.th

Assistant Professor of Chinese at Foreign Languages Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University. Email: Suthima.krit@nsru.ac.th

2) ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$)

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาจีน เทคนิคการใช้คำถาม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Abstract

The purposes of this research were: 1) to compare the learning achievements of students before and after learning management by using questioning technique for Grade 6 Students of Prachanukraw School and 2) to study of the student satisfaction after learning management by using questioning technique for Grade 6 Students of Prachanukraw School. The samples of this research were 50 grade 6 students at Prachanukraw School using a specific selection method. The research instruments of this research were activities skills package, achievement test and a questionnaire. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation and t-test.

The research results were found as follows:

1) The Chinese achievement scores of the students after using learning management was higher than the score they gained before using learning management, with statistically significant at the .05 level.

2) The results of student satisfaction toward learning management by questioning technique for Grade 6 Students at Prachanukraw School of the overall score was at a high level ($\bar{X} = 4.35$).

Keywords: Chinese speaking skill, Questioning technique, Grade 6 students

บทนำ

ประเทศจีนมีการปรับเปลี่ยนการศึกษาท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงและซับซ้อนไปตามกระแสในยุคโลกาภิวัตน์จึงส่งผลกระทบต่อทั้งในหลากหลายมิติ ทั้งด้านการเมืองเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งยังทวีความรุนแรงจนมีอาจใช้พรมแดนเป็นเส้นแบ่งเขต เมื่อเป็นเช่นนี้ประเทศมหาอำนาจอย่างจีนและสหรัฐอเมริกาจึงเป็นที่น่าจับตามอง และมีบทบาทบนเวทีโลกเป็นอย่างมาก ซึ่งทั้งสอง

ประเทศมหาอำนาจมีการดำเนินนโยบายในการบริหารประเทศที่แตกต่างกัน โดยในส่วนของรัฐบาลจีนภายใต้การนำของประธานาธิบดีสีจิ้นผิง ได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศพัฒนาแล้วอย่างสมบูรณ์ตามแนวคิดสังคมนิยมที่มีความทันสมัย อันมีเอกลักษณ์ในแบบของจีนสำหรับยุคใหม่ (Socialist Modernization) โดยยึดมั่นในหลักการ“หนึ่งประเทศสองระบบ”(One Country Two Systems) และ“หลักการจีนเดียว” (One China Principle) ครอบคลุมทั้งด้านการเมือง การทหาร เศรษฐกิจ สังคมเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม จึงทำให้ผู้คนในสังคมได้สนใจเข้ามาเรียนภาษาจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัจจุบันภาษาจีนมีคนใช้ในการสื่อสารมากที่สุดในโลกเป็นอันดับที่ 2 รองจากภาษาอังกฤษ จีนเป็นมหาอำนาจในทางเศรษฐกิจจึงต้องใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารกันทางธุรกิจ ภาษาจีนมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น และยังช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทางธุรกิจและการท่องเที่ยวอีกด้วย (ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, 9 สิงหาคม 2561)

ปัจจุบันภาษาจีนถือได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญไม่ได้น้อยกว่าภาษาอังกฤษ เนื่องจากประเทศจีนมีการพัฒนาก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจจนรุดหน้าและก้าวขึ้นมาทัดเทียมกับมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาและประเทศในทวีปยุโรป สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ มีผู้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารติดต่อกันอยู่ทั่วโลกเพราะประชาชนชาวจีนมีเป็นอันดับที่ 1 ของประชากรของโลกจึงไม่แปลกใจที่ภาษาจีนจะเป็นที่นิยมใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือทำธุรกิจการค้ากันในยุคปัจจุบันนี้กับประเทศต่าง ๆ เป็นผลทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยจะได้รับความนิยมเป็นอันดับสองรองจากภาษาอังกฤษ แต่ก็มีผู้เรียนภาษาจีนจำนวนมากประสบปัญหาในการเรียนภาษาจีน คือไม่สามารถสนทนา สื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ หรือฟังไม่เข้าใจในความเป็นจริงแล้วการเรียนภาษาจีนให้ได้ผลดีนั้นจะอาศัยความรู้ความสามารถทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีนที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้สอนควรเน้นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนเป็นหลัก โดยการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารและการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน โดยสามารถเข้าใจถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว การสอนควรเริ่มจากการฝึกพูด ฝึกสนทนาจากสถานการณ์จำลองใกล้ตัวที่พบในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นควรเปลี่ยนจากการท่องศัพท์เป็นคำ ๆ มาเป็นการท่องวลีหรือประโยคเพื่อช่วยให้สามารถพูดสนทนาภาษาจีนได้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น การที่จะเรียนภาษาจีนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ คือ ให้สามารถสนทนาสื่อสารได้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือกันทั้งผู้เรียนและผู้สอนโดยผู้เรียนต้องฝึกฝนสื่อสารภาษาจีน และหาความรู้ใหม่ ๆ มีการฝึกฝนในการพูดภาษาจีนอยู่เสมอ ส่วนผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน สร้างความน่าสนใจ และสอดแทรกวัฒนธรรมของประเทศจีน

ในเนื้อหาการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในการสนทนากับเจ้าของภาษา (อัญชลีการ์ ชันติ สมเกียรติ อินทสิงห์ และ สุนทรี คนเที่ยง, 2562) และการพัฒนาคนไทยให้รู้ภาษาจีน จะช่วยเปิดโอกาสให้คนไทยสามารถสื่อสารเชื่อมโยงเรียนรู้และแลกเปลี่ยนกับประเทศต่าง ๆ ได้มากขึ้น จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษา การแสวงหา ความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชน โลก ปัจจุบันการสอนทักษะทางภาษานั้นจะเริ่มจากการสอนทักษะการฟังไปสู่การพูด อ่านและเขียนตามลำดับ ทักษะการฟังและทักษะการพูดถือได้ว่าเป็นจุดสำคัญของการสื่อสาร หากเราสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วทักษะอื่น ๆ ย่อมมีการพัฒนาตามมา (ปัญญา วรณชัย, 2553)

ลักษณะการสื่อสารกับคู่คำที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า การพูด ภาษาจีนถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสื่อสารและสื่อความหมาย ทั้งนี้เพราะภาษาจีนมีความ แตกต่างจากภาษาไทยค่อนข้างมากในการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากการพูดเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร โดย สุนีดี ภูจิราพันธุ์, 2554 ได้อธิบายความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ด้วยถ้อยคำ น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางให้ผู้ฟังรับรู้และตอบสนองตามที่ผู้พูดต้องการ เพราะฉะนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการพูด จึงเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด การที่ผู้เรียนจะเรียนภาษาจีนได้ดีนั้น ควรเริ่มต้นจากการฝึกทักษะการพูดเพราะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ ทางภาษาและจะช่วยให้เรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้นอีกด้วย ทั้งนี้จากที่ผู้วิจัยได้สัมผัสการเรียน การสอนภาษาจีนในประเทศไทยนั้น พบว่า ในการเรียนวิชาภาษาจีนนั้นผู้เรียนแทบไม่มีโอกาส ได้พูดหรือใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน นอกจากในชั่วโมงเรียนภาษาจีนในห้องเรียนเท่านั้น ทำให้ในปัจจุบันผู้เรียนภาษาจีนส่วนใหญ่ไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และ ไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร รวมถึงขาดความมั่นใจในการพูด เพราะกลัวเกิดการผิดพลาดจากการเรียบเรียงประโยค ไม่สามารถพูดได้ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์โยงไปถึงขาดความรู้ความเข้าใจในด้านคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษา ในการพูดได้อย่างเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งขัดแย้งกับคำกล่าวที่ว่าหลักการสำคัญ ของเรียนภาษาต่างประเทศที่จะถือว่าประสบความสำเร็จ คือ ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารได้ (Nunan, 2004) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการสื่อสารและได้รับ ประสบการณ์ผ่านกิจกรรมทางภาษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการศึกษา ต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่ครูควรนำมาใช้ในการสอนภาษาจีนเพราะว่า เป็นวิธีการสอนที่มาจากแนวคิดที่ว่า ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสารเป้าหมายของการสอน ภาษาคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

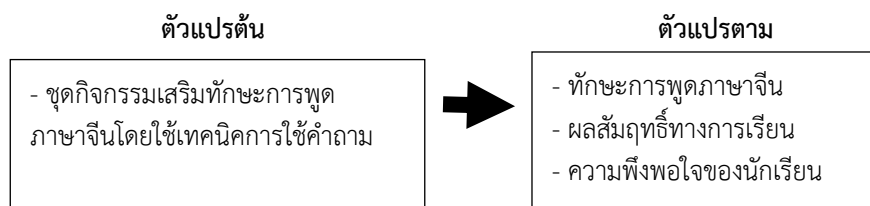
(กิตติชัย สุทธาสีโนบล, 2541) โดยประเด็นคือ คำถามที่ตื้นนั้นสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนได้จริง เพราะผู้เรียนสามารถสนทนา สื่อสาร ได้ตอบภาษาจีนได้จากการใช้คำถามในการสนทนา ในชีวิตประจำวัน โดยสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้แนวใหม่โดยการใช้การสนทนา สื่อสารภาษาจีนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถโต้ตอบ สนทนาสื่อสารภาษาจีนได้ในชีวิตประจำวัน โดยปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือนักเรียนยังขาดทักษะการสื่อสารภาษาจีน จึงทำให้ต้องกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวันได้ ทักษะการตั้งคำถามจัดเป็นทักษะ ที่สำคัญของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องมี ปฏิสัมพันธ์กันในการโต้ตอบพูดคุยสื่อสารกันตลอดเวลาเพื่อให้มั่นใจว่ามีความเข้าใจตรงกัน คำถามที่ใช้ถามต้องกะทัดรัดไม่ยาวจนเกินไป ผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้ตรงประเด็น คำถามที่ดี จะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้า และผู้สอนต้องให้ความสนใจในการรับฟังคำตอบของนักเรียนถ้าเขา ตอบไม่ถูกผู้สอนควรจะใช้คำถามง่ายขึ้นหรือช่วยแก้ไขข้อบกพร่องรูปแบบการสอนภาษาจีน สำหรับประโยชน์ของการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม นักเรียนกับครูสามารถสื่อความหมายได้ดีขึ้น ช่วยครูในการวางแผนการเรียนการสอนและให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ไสว พิกขาว, 2561) และสื่อที่ใช้คือชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาจีนนับเป็น สื่อการเรียนเพื่อสนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียนสื่อการเรียนการสอน ในชุดกิจกรรมที่หลากหลาย พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้สูงขึ้น (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2544)

จากสิ่งที่ผู้วิจัยค้นพบจึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการฝึกทักษะการพูด เพื่อลดความแตกต่างระหว่างภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่กับภาษาจีนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูด ภาษาจีนได้อย่างเป็นธรรมชาติและถูกต้องให้มากที่สุด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามเป็นหลัก ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีเกี่ยวกับทักษะการพูด ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ในการเรียนภาษาจีน การสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ใช้ภาษามากที่สุดเท่าที่จะทำได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการ เรียนโดยใช้เทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการ ใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ที่มา: ปัญจพร เหล่าลูกอินทร์, 2566

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ทั้งหมดจำนวน 50 คน ของโรงเรียนประชานุเคราะห์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวนทั้งหมด 50 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยนี้มี 3 เครื่องมือ คือ

- 1) ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม
- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม
- 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม

2.1 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1.1 ชุดกิจกรรมเสริมทักษะโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการใช้คำถามวิชาภาษาจีน ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

- 1) ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิคการสอนโดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม
- 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนประชานุเคราะห์ ปี พ.ศ. 2564
- 3) สร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะโดยใช้เทคนิคการใช้คำถามโดยผู้วิจัยได้จัดทำชุดกิจกรรมเสริมทักษะจะมีบทเรียนทั้งหมด 5 บทเรียน บทเรียนละ 3 ชั่วโมงซึ่งไม่รวมกับการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน
- 4) ศึกษาและสร้างแบบประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมเสริมทักษะตามแนวคิดการสอนแบบโดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม เพื่อนำเสนอผู้เชี่ยวชาญสำหรับใช้ประเมินผลโดยใช้สูตรหาค่า (IOC) ในการพิจารณาซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแผนการ

จัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือไม่ โดยให้พิจารณาดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549)

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจ

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความเหมาะสม

5) นำชุดกิจกรรมเสริมทักษะตามแนวคิดการสอนแบบโดยใช้เทคนิคการใช้คำถามที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสม มาหาค่า IOC เพื่อพิจารณาระดับความเหมาะสม โดยค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ 0.75

6) นำชุดกิจกรรมเสริมทักษะตามแนวคิดการสอนแบบโดยใช้เทคนิคการใช้คำถามทั้ง 5 แผน ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้โดยผู้วิจัยนำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7) นำชุดกิจกรรมเสริมทักษะตามแนวคิดการสอนแบบโดยใช้เทคนิคการใช้คำถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับ นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลวัดวรนาถบรรพต จำนวน 50 คน เพื่อศึกษาหาข้อบกพร่องและปรับปรุงให้สมบูรณ์ โดยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

8) นำชุดกิจกรรมเสริมทักษะตามแนวคิดการสอนแบบโดยใช้เทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาจีน

2) ศึกษาวิเคราะห์สาระการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้

3) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถามเป็นแบบทดสอบคำศัพท์ โดยเลือกคำศัพท์เรื่องสี 5 ข้อ 10 คะแนน เลือกคำศัพท์เรื่องผลไม้ 10 ข้อ 20 คะแนน และตอบคำถาม 5 ข้อ 10 คะแนน รวมทั้งหมด 20 ข้อ 40 คะแนน

4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำผลของผู้เชี่ยวชาญมา คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยค่า IOC ของแบบทดสอบ คือ 0.80

5) แก้ไขข้อบกพร่องของแบบทดสอบที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

6) นำแบบทดสอบไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น

2.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม จำนวน 15 ข้อ

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วนำแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา เป็นรายชื่อเพื่อประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ที่สอดคล้อง ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549)

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้อง

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า สอดคล้องกับข้อคำถามในแบบสอบถาม

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง
โดยเลือกข้อที่มีค่า 0.5-1.00 ขึ้นไปนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย
โดยค่า IOC ของแบบสอบถาม คือ 0.72

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม ไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายจริงต่อไป โดยเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนจะเป็นการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยศึกษาความพึงพอใจในรูปแบบรูบริกส์ (Rubrics) ประเภทแยกองค์ประกอบ (Analysis Score) โดยชั้นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549)

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 จัดเตรียมเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการใช้คำถามวิชาภาษาจีน จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม

3.2 ขอความอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาจีน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนประชานุเคราะห์ จังหวัดนครสวรรค์

3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง โดยทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถามก่อนการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม

3.4 ดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน

3.5 ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม

3.6 รวบรวมและตรวจผลการทดสอบเพื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม วิเคราะห์ได้โดยใช้เครื่องมือวัดทางสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

4.2 การศึกษาความพึงใจหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม วิเคราะห์ได้โดยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ (N= 50)

คะแนนผลสัมฤทธิ์	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	10.84	2.34	8.33	.000
หลังเรียน	28.83	1.82		

*p<0.05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลเปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.84 และ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.83 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาน่าสนใจและไม่ยากจนเกินไป	4.46	0.50	มาก
2. เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับความสามารถ	4.32	0.59	มาก
3. เนื้อหามีคำศัพท์และสำนวนภาษาใหม่ ๆ	4.52	0.50	มากที่สุด
4. เนื้อหา คำศัพท์และสำนวนภาษาสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.06	0.77	มาก
5. ความน่าสนใจของการจัดรูปแบบสาระ	4.10	0.81	มาก
6. ความสวยงามของภาพและความเหมาะสมของเนื้อหา	4.14	0.73	มาก
7. การออกแบบแต่ละแบบฝึกหัด และความพอดี	4.50	0.79	มากที่สุด
8. การจัดเรียงลำดับแต่ละแบบฝึกหัดเรียงจากง่าย	4.56	0.50	มากที่สุด
9. ตัวอย่างของแต่ละแบบฝึกหัดความยากง่าย	4.02	0.80	มาก
10. การใช้คำถามเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการคิด	4.32	0.74	มาก

11. ความมุ่งมั่นของกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูด	4.56	0.70	มากที่สุด
12. ชุดกิจกรรมเพิ่มพูนให้นักเรียนเกิดทักษะการสื่อสาร	4.64	0.60	มากที่สุด
13. นักเรียนสามารถนำทักษะกระบวนการและความรู้ไป ใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนการสอน	4.58	0.50	มากที่สุด
14. นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนเพื่อการ สื่อสารเพิ่มมากขึ้น	4.08	0.72	มาก
15. นักเรียนสามารถนความรู้ภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ใน การเรียนระดับสูงต่อไป	4.40	0.61	มาก
รวม	4.35	0.24	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) เมื่อพิจารณาในรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ชุดกิจกรรมเพิ่มพูนให้นักเรียนเกิดทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมา คือ นักเรียนสามารถนำทักษะกระบวนการและความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.58$) การจัดเรียงลำดับแต่ละแบบฝึกเรียงจากง่าย และความมุ่งมั่นของกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะแบบบูรณาการทางภาษา ($\bar{X} = 4.56$) เนื้อหามีคำศัพท์และสำนวนภาษาใหม่ ๆ ($\bar{X} = 4.52$) การออกแบบแต่ละแบบฝึกหัด และความพอดี ($\bar{X} = 4.50$) เนื้อหาน่าสนใจและไม่ยากจนเกินไป ($\bar{X} = 4.46$) นักเรียนสามารถนความรู้ภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ในการเรียนระดับสูงต่อไป ($\bar{X} = 4.40$) เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความสามารถ และการใช้คำถามช่วยให้นักเรียนเข้าใจกิจกรรม และการส่งเสริมทักษะกระบวนการคิด ($\bar{X} = 4.32$) ความสวยงามของภาพประกอบ และความเหมาะสมของเนื้อหา ($\bar{X} = 4.14$) ความน่าสนใจของการจัดรูปแบบสาระ ($\bar{X} = 4.10$) นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.08$) เนื้อหา คำศัพท์และสำนวนภาษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.06$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ตัวอย่างของแต่ละแบบฝึกหัดความยากง่าย ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์

ที่สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลสืบเนื่องมาจากประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1.1 ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีนเป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสนองความสามารถ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดี เพราะในชุดกิจกรรมฝึกทักษะมีส่วนประกอบที่หลากหลาย มีคู่มือครู คู่มือนักเรียน คำชี้แจง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แบบทดสอบก่อนเรียน เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกหัด เฉลยชุดกิจกรรม แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ (Butts, 1974) และ (ศิริลักษณ์ หนองเส, 2545) ที่กล่าวไว้ว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนโดยมีรูปแบบและขั้นตอนที่กำหนดไว้

1.2 ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้นำมาใช้ในการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยมุ่งเน้นผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาโดยมีลำดับขั้นตอนตามที่ (พันธณีย์ วิทโค, 2542) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ที่ครูจะให้ข้อมูลทางภาษา มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง วิธีการใช้ภาษาในด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ กฎเกณฑ์ ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ขั้นฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้จึงเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลักและขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้จากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ครูผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทาง เป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์

1.3 ผลเปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.84 และ 28.83 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร ปะดังทะสา และ พิรพัฒน์ พวงจิตร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยเทคนิคการใช้คำถาม มีค่าเฉลี่ย 4.62 อยู่ในระดับมากที่สุด และยังไปสอดคล้องกับการวิจัยของ กวินกรณ ชัยเจริญและสุกัญญา ทองแห้ว ทำการวิจัยพบว่าผู้เข้าร่วมโครงการที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสนทนาภาษาจีนสูงขึ้นในระดับดีขึ้นไปและมีผลสัมฤทธิ์ทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนในด้านท่าทางและความมั่นใจมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ความคล่องแคล่ว ด้านเนื้อหา และด้านไวยากรณ์ตามลำดับ (ร้อยละ 69.75, 63.25, 52.45, 48.28, และ 36.37)

2. การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถาม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ มีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 เห็นได้ชัดว่าภายหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้คำถามนั้น นักเรียนมีทักษะการพูดที่เพิ่มสูงขึ้นมีความคิดต่อยอด กล้าที่จะแสดงออกทางด้านภาษามากยิ่งขึ้น รวมทั้งการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากประเด็นสำคัญ ดังนี้ ชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการสร้างแบบประเมินที่สามารถสังเกตพฤติกรรมได้ คือ ในด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบชุดกิจกรรม และด้านประโยชน์ และได้ประเมินนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ นาริรัตน์ กว้างขวาง (2547) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความพึงพอใจ เป็นกระบวนการทางจิตวิทยา ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น และเป็นเหตุผลที่ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินที่สามารถสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จจากการจัดการเรียนรู้ และยังไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญรัตน์ ทัดเทียม (2565) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิค TPR มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร ปะดังทะสาและพีรพัฒน์ พวงจิตร (2564) ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม มีค่าเฉลี่ย 4.62 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ควรปรับด้านกิจกรรมของชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประชานุเคราะห์ ชุดนี้โดยมุ่งเน้นกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะแบบบูรณาการทางภาษาเพิ่มคำถามในกิจกรรมทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังการเรียน ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมทักษะ

ทางภาษาและกระบวนการคิด เพิ่มตัวอย่างของแต่ละแบบฝึกหัดให้ง่ายต่อการปฏิบัติกิจกรรม และใช้คำสั่งคำอธิบายที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัย และพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาจีน
2. ควรมีการพัฒนาต่อยอดชุดพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม เป็นชุด การเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กวินกรณ ชัยเจริญ และ สุภิญญา ทองแห้ว. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน. *วารสารวิชาการพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่*. 5(6), 16-25.
- กัญญรัตน์ ทัดเทียม. (2565). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*. 19(1), 1-13.
- กิตติชัย สุทธาสโนบล. (2541). ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถามของครูที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2544). *เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ธนพร ปะดังทะสา และ พีรพัฒน์ พวงจิตร. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนวัชรวิทยา. ใน สุภาพร พงศ์ภิญโญโอภาส (บ.ก.), *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 1* (หน้า 305-313). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นาริรัตน์ กว้างขวาง. (2547). ความพึงพอใจของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการให้บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. *งานวิจัยเศรษฐศาสตร์ธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร*. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- ปัญญา วรรณชัย. (2553). *ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบทางตรง*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต]. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- พันธนิย์ วิทโคโต. (2542). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย: ด้านทักษะการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริลักษณ์ หนองเส. (2545). การศึกษาความสามารถทางการพึ่งพาตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์. *วิทยานิพนธ์สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(สสวท.)*<http://www.ipst.ac.th>.
- ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. (2561, 9 สิงหาคม). *การบริหารจัดการชายแดนเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน พื้นที่บริเวณชายแดนภาคตะวันออก (ชายแดนไทยและกัมพูชา)*.
http://www.sscthailand.org/uploads_ssc/การบริหารจัดการชายแดนกรณีไทย-กัมพูชา.pdf.
- สุนิตี ภูจิราพันธุ์. (2554). *การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิล เอ็ดดูเคชั่น.
- ไสว พักขาว. (2561). *การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- อัญชลีการ์ ชันติ สมเกียรติ อินทสิงห์ และ สุนทรี คนเที่ยง. (2562). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. 3(1), 34-41
- Butt, D. P. (1974). *The Teaching of Science a Self Directed Planning Guide*. New York: Harrper & Row Publisher.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.